

KATHOLIEKE RADIO OMROEP
TELEVISIE

opname :
uitzending :
plaats :

KUNT U MIJ DE WEG NAAR HAMELEN
VERTELLEN, MIJNHEER?

Deel 22: 'EEN TOEZIEND OOG...'

tekst - Harry Geelen
muziek - Joop Stokkermans
dékorontwerp - Jan P. Koenraads
produktie - René Slevén
regie - Tineke Roeffen

PERSONAGES (BEHALVE GEBRUIKELIJKE CREW):

fee Snoertje - Elly van Stekelenburg
fee Troetel - Diny de Neeff
ambtenaar Ogterop Deux - John Lanting
Schepel, de malende elf - Raymond Anders
nimf Nauta's oog - evt.fig.

SETS (LOCATIES)

1. De pompoen aan de hemel (OVERDAG).
2. Vloerkleed kamerbreed aan de hemel (OVERDAG).
3. De pompoen interieur.
4. Het raam van de pompoen van buiten.
5. De huiskamer met voordeur van fee Snoertje, met rommelkisten etc.
6. Een stuk ravijn, bij duister, in storm. Bruggetje over afgrond ...
7. Een zaal met portes-brisées naar troonzaal.
8. Een vertrek met garderobe kast en venster met takken buiten tegen stormachtige nachthemel ... (KINDEREN)
9. Saunarimte, met eveneens raam met nachthemel ...
10. Troonzaal, met doorzicht naar aangrenzende zaal. (ZIE 7).
11. Gang, met deur naar sauna. (AERNOUT + KINDEREN)
12. Fee in fles (CHROMAKEY-SET).

SCENE VOOR DE LEADER.

HUIS TROETEL EN SNOERTJE.

(ZEER GEZELLIG, ZEER KNUS EN KLEURIG INTERIEUR, MET ALLES WAT MAAR NAIEF BLIJMOEDIG EN PROBLEEMLOOS AANDOET, SAMENGERAAPT IN EEN VERTREK.

NOPPEN OP DE GORDIJNEN OF GROTE BLOEMEN. LAMP MET FALDERA MET NOPPEN, GORDIJNEN MET VALLETJES, VEEL BLOEMEN, KLEURIGE MOTIEFJES OP BEHANG WITTE MUREN MET DIKKE BRUINE BALKEN HIER EN DAAR, EEN OPEN SCHOUW MET KOPERWERK, EEN ZANDLOPER GEFLANKEERD DOOR TWEE PORCELEINEN HONDEN EN KATTEN, ENKELE ECHTE POEZEN, KLEURIGE DIKKE GEBLOEMDE KUSSENS, EEN BONT TAFELKLEED, BRABANTS BONT, GERANIUMS EN ANDERE GEZELLIGE POTPLANTEN, EEN VROLIJKE GROENE DEUR, BLOEMEN ACHTER GLAS EN IN STOLPEN, EEN SPINNEWIEL, WANDSPREUKEN ALS 'EIGEN HAARD IS GOUD WAARD', 'ZOALS HET KLOKJE THUIS TIKT' etc ... DOOR RAAM EEN ROZENHAAG NOG NET TE ZIEN, OF WIT HEKJE.

DOET DENKEN AAN ENGELSE COOTAGES, ZOALS ZE OP LEGPUZZELS STAAN AFGEBEELD. (WEL ENKELE EEUWEN TERUG, NIET PENDULES EN SCHEMERLAMPEN DUS). EN KLOK MET i.p.v. CIJFERS, DE TEKENS VAN DE DIERENRIEM (VRIJ GROTE SCHIJF).

ER IS EEN KRISTALLEN BOL OP EEN TAFELTJE MET EEN GEBLOEMD KLEED, WAARIN HET CHROMAKEY-BLAUW DIENT TE ONTBREKEN, ZODAT IN DE BOL VIA CHROMAKEY INGEVULD KAN WORDEN WAT GEZIEN DIENT TE WORDEN.
OVER DE BOL EEN DEKSEL.)

scene 1.

STEM TROETEL: (ZEER LICHT METALIGE GALM. KOMT ERGENS VANDAAN)

Toe dan Snoer! Doe iets! Toe! Doe dan wat, want je ...

(ONWEERGEROMMEL)

Luister! Onweer!

SNOERTJE: (NERVEUS BEZIG IN BOEKEN TE BLADEREB, PREVELEND, ONTREDDERD, NIEUWE PAKKEND, ZET ZWARTE DIKKE POES VAN SCHOOT)

Ja, Troetel! Rustig! Ik doe al. Ik zoek in alle boeken tegelijk, maar ik kan niet heksen, Ik ben een fee.

(TEGEN KAT)

Weg Carabas ... Vrouwtje moet zoeken ... zoeken ...

STEM ONZICHTBAAR BLIJVENDE TROETEL:
Nee, je doet het weer verkeerd.

(ZUCHT ONGEDULDIG)

Oh, kon IK maar wat doen!

SNOERTJE:

Jij moet je mond houden, want als je 'oei' roept, kan ik niet denken.

(BLADERT)

... Dát! Ha, dat! Dat zou misschien kunnen helpen hier. Een wens van de vierde kracht! Een jurk van eikenloof en klimop, met een kroon van takken.

Als ik die draag, val ik niet op in een woud!

(KIJKT VERWACHTINGSVOL)

TROETEL:

Aaaaach! Dom als een elf!

(SNOER KIJKT WEER SOMBER)

Koek in je hoofd! In een woud! Je komt niet door een woud!

SNOER: (RAMPZALIG)

Ik ... eh ... Ik kan me veranderen in een span witte muizen! Ja!!!!

Dat hebben we meer gedaan, als we zelf een koets moesten trekken.

TROETEL:

Carabas lust witte muizen.

(SNOER KNIKT ALWEER BERUSTEND)

(BLIK OP KAT)

Neeeee ... Háál de pompoen terug! Wat ik zeg.

De pompoen is jouw enige kans.

Voor mij is het al te laat! Vlucht met de pompoen!

SNOER: (KRIBBIG)

Jajaja! We hebben de pompoen niet.

TROETEL: (JAMMEREND)

Dat weet ik zelf toch ook wel!

SNOER: (BOOS, DOORBLADEREND)

Jij hebt hem zelf weggegeven.

TROETEL:

Niet weggegeven!!! Geléénd! Ik heb hem aan mens BIER gelééééénd!!

SNOER: (GEÏRRITEERD)

Geleend, ja. Maar waar is ie nou? Lenen brengt wenen.

TROETEL:

Waar is hij?? Waar de Hamelaars zijn!

(SNOER MAAKT HULPELOOS GEBAAR)

Kijk dan in de bal! Is dát wat je tegenhoudt?

SNOER:

De bal? Oh, de bal!

TROETEL:

Ja, de bal.

(SNOER STOMMELT DOOR VERTREK EN ROMMELT IN LADES KAST, KIJKT ONDER IN KAST, GOOIT DINGEN OPZIJ, ALS TOVERHOEDEN, STAFJES, EEN DOOS VOL, STOKJES MET EEN ZLVEREN STERRETJE).

SNOER:

De bal, de bal. Weg Carabas. Ik val over je.
Loop het vrouwtje niet ...

(BLAAST WOLKEN STOF WEG)

... voor de voeten ... De bal.

(VIST GROTE LAARS OP. BLAAST WEER
STOF)

TROETEL:

Dat is een zevenmijlslaars.

SNOER:

Mond houden.

(VIST ER EEN BLAUWE (CHROMAKEY-
BLAUWE) BAL UIT EN EZET HEM OP
TAFEL ... BAL IS OOK STOFFIG ...)

TROETEL:

Vlug dan!!! Ieder moment kan er met jou ge-
beuren, wat er met mij gebeurd is!

SNOER:

(KRIBBIG)

Ik kan niet goed met de bal! Jij doet al-
tijd de bal! Hoe móét de bal?!

TROETEL:

(ONGEDULDIG)

Driemaal spugen.

SNOER:

Wat?

TROETEL:

(LUID)

Driemaal spugen.

SNOER:

Driemaal spugen ...

(SPUUGT EROP)

TROETEL:

Neeee! er overheen!!

SNOER:

Oh ...

(KORRIGEERT EN VEEGT BAL SCHOON
MET MOUW)

TROETEL:

(KOMMANDOTOON)

En nu het gebaar van de Pauw van Jilpónnik.

SNOER:

De Pauw van Jilpónnik ...

(PAKT NA EVEN DENKEN HAAR MANTEL-
PUNTEN BEET EN ZET MANTEL ALS EEN
VLEERMUIS UIT, MET GESPREIDE AR-
MEN, RICHT HOOFD OP, GOOIT HET
IN DE NEK, TROTS, TUIT DE LIPPEN,
BEREID EVEN VOOR EN ... GORGELT
EEN PAUWENKREET)

TROETEL:

Mmm ... Tweemaal.

SNOER:

(HERHAALT IETS MOEIZAMER)

Uuuuuuuuh ... Zo?

TROETEL:

Het kon beter. Nu het lied van de Pad. En vergeet niet de regels van de bron te zingen. Die vergeet je altijd!!!!

SNOER: (BUIGT BIJZIEND OVER BAL. HOUDT HANDEN ER BEZWEREND BOVEN)

TROETEL:

En denk aan wat je wil zien ...

CUT:

SHOT BAL TUSSEN BEZWERENDE HANDEN DOOR. BLAUW ...

INTRO START.

CUT:

SNOER: (ZET IN, ZOEMT IN INTRO EVEN TOON- AARD ... (LIEDJE: Lieve, kleine pad)
Dikke domme pad ...

TROETEL: (KRIJST)
Neeee!!!! (MUZIEKJE STOPT)

CUT:

SNOER: (SNOER KOMT OVEREIND)
Wat?

TROETEL:

Lieve kleine pad!

SNOER: (VERBAASD)
Lieve kleine pad? Is het veranderd? Weet je 't zeker. Oh.

2e INTRO START.

SNOER: (ZINGT)

Lieve kleine pad (GEZICHT)

ben ik niet Uw vriend? (RILT)

Heb ik niet Uw hulp in nood

dik verdiend?

(TROETEL VALT HAAR VOOR DE ZEKER- HEID VANAF HIER EVEN BIJ)

Lieve kleine pad

SNOER: (AANVULLEND, ALLEEN)

Ik kwak U in een hoek ...

TROETEL: (TOTAAL VERBIJSTERD ...NU)
Wat???

MUZIEKJE STOP WEER VOORTIJDIG

SNOER:
Niet goed?

TROETEL:

Kwakend in een hoek!

SNOER:

Oh ... (MAAKT BEZWEREND GEBAAR)

3e intro start.

Lieve kleien pad

kwakend in een hoek (HAALT TOCH NOG SCHOULDERS
OP)

Zeg mij waar mijn vrienden zijn

die ik zoek?

SAMEN:

Zal het bij de bron zijn

Zal het bij de bron zijn

dat ik hen zie?

Wijs mij bij het water

Wijs mij bij het water

wat en wie

Laat het in de bál zijn

SNOER:

Laat het in de bál zijn

van een-twee-drie ...

Ja!!! Onze pompoen!

(CU HIER BOL, WAARIN AMPEX, ALS
HANDEN IN DE LAATSTE LIEDREGEL
UITEENWIJKEN, TEVOORSCHIJN KOMT.
WE ZIEN DE POMPOEN VLIEGEN ...)

=====

CUT:

scene 2.

NIEUWE LEADER, WAARIN DE POMPOEN.

NA: en het kinderkoor van etc. ...
STEM LIDW.

STEM LIDW.:

22ste deel!

(TITEL VERSCHIJNT OVER EERSTE
SHOT VOLGENDE SCENE
'EEN TOEZIEND OOG')

=====

scene 3.

INTERIEUR POMPOEN.

(BEHALVE DE HAMELAARS IS OOK AMBTE-
NAAR OGTEROP AANWEZIG. HIJ DRENTELT
HANDENWRIJVEND ROND.
AERNOUT EN HILDEBRAND ONTBREKEN.
LIDW. KIJKT UIT RAAM.
BERTRAM WISSELT NET MET BAREND VAN
PLAATS BIJ STUUR EN ZAL DADELIJK
NAAR RAAM WABDELEN)

OGTEROP:

En prácht van een bruiloft was het! Een
schoonheid van een feest! Bij Bam!
Hare Hoogheid de prinses was mooi als een
eendje, in haar praalkleed van koraal en
gevlochten zilverwier!
Voornaam! Voornaaaaaam!

LIDW.: (SHOT VAN BUITEN AF NAAR BINNEN.
ZE LEUNT OP KOZIJN)

Wat was Tor gelukkig, hè? Eindelijk is ie
veilig en wel met Madelein getrouwd.

(BERTRAM VERSCHIJNT ACHTER HAAR)

Nu WIJ nog ...

BERTRAM: (DROOG)
Zo gauw we thuis zijn.

LIDW.: (WAT VERRAST)
In Bambergen??

BERTRAM:
Nee, Hamelen is 'thuis'. Kom nou, ik ga toch
keurig om je hand vragen bij je vader ...

OGTEROP: (GETROFFEN, VOL SYMPATHIE)
Korrekt ... korrekt, korrekt, ja. 'Thuis'.
Dat is voor ieder iets anders.
Hamelen, noemt U het ... Persoonlijk heb ik
er nooit van gehoord, van het oord.
U moogt ook rustig, rustig in Bambergen trou-
wen, wat mij ... en wat eh Hare Majesteit
aangaat zeker!!!

MEISJE:
Hamelen is geen oord, Hamelen is onze stad.

OGTEROP:
Ja. Een stad ... Nee, nooit van gehoord.
Of gelezen ... Ook.

BERTRAM: (IETWAT GRIMMIG)
Tóch bestaat het. Neem dat maar van ons
aan, ambtenaar Ogterop.
Ze komen er allemaal vandaan. Zonder uit-
zondering.

MEISJE 2: (TEGEN OGTEROP)
Morpuys! Daar had hier ook niemand van ge-
hoord. Maar het bestaat toch!

KIND 3:
In de spiegel!

KIND 1:

Misschien ligt Hamelen dus ook wel in een spiegel!

BERTRAM:

Niet in de spiegelwereld van Links, in ieder geval. Koning Mink kent Hamelen ook niet.

OGTEROP: (LEGT IN OPWELLING HAND OP ZIJN SCHOUDER)

Moed. Moed, mens! Bij Bam!
(BALT EEN VUIST)

BERTRAM: (BUIGT OVER LIDW. UIT RAAM)

Zeg, jullie houden die twee grappenmakers toch wel een beetje in de gaten, op Vloer-
kleed Kamerbreed, hè?
Hildebrand en Aernout ... Dat we elkaar
niet uit het oog verliezen ...

LIDW.: (WIJST RICHTING ACHTERKANT POMPOEN)

Ja, hoor. Ik zie ze. Ze vliegen niet ver
achter ons. Ze zijn erg vrolijk.
(WUIFT EVEN)

KIND 2:

Hildebrand is dronken.

KIND 3:

Aernout ook.

KIND 1:

Ze hebben wijn meegesmokkeld. Van de brui-
loft. Een heel vaatje. Het staat tussen hun
in.

BERTRAM: (PROBEERT KWAAD OVER HUN SCHOUDERS
HEEN TE TUREN)

Welja! Dronken op een vliegend tapijt! Ik
wist wel, dat er iets anders achterstak, dat
ze alleen wilden vliegen.
Een stiekem vat wijn, hè?!

LIDW.:

Ach! Ze hoeven helemaal niets te doen.
Vloer-
kleed Kamerbreed vindt helemaal zelf de weg.
Ze zijn nog voor het donker in Bambergen.
Niets aan de hand ...

(PANIEK. HET BEELD SCHUDT.
DE KINDEREN EN LIDW. HOUDEN ZICH
VAST AAN VENSTER. BERTRAM WANKELT.
OGTEROP STRUIKELT UIT RAAMLIJST
WEG.
WE SNIJDEN NAAR BINNEN, WAAR BEELD
OOK SCHOKT.
OGTEROP KRABBELT NET OVEREIND EN
SCHUIFT FLAMBARD WEG VAN OGEN.
KONSTERNATIE.
BAREND, OVERSHOULDER OP VOORGROND
PROBEERT ROER TE REGELEN.
BERTRAM KEERT ZICH VAN RAAM NAAR
HEM EN ONS OM)

BERTRAM:

Barend! Wat voer je uit!

BAREND:

Ik deed niks! Helemaal niks!

OGTEROP:

Bij Bam! Dat was een schudden! Een schok!
Een schudden van belang!

BAREND:

(BERTRAM LOOPT NAAR BAREND DIE
SPUTTEREND STUUR OVERGEEFT)

Ik stond rustig te sturen en ...

BERTRAM:

Jajaja. Laat mij maar weer. Ik kan ook aan
niemand iets overlaten. Altijd moet ik ...

(OPNIEUW PANIEK. DE POMPOEN SCHUDT
WEER KRACHTIG. HIJ GAAT ZELF BIJNA
ONDERUIT)

LIDW.:

Bertram! Er wordt aan de pompoen geschud!
Geschud!!!

OGTEROP:

Korrekt! Als aan een appelboom!!!

BERTRAM:

(BIJ STUUR)

Kijk dan buiten! Is er iets te zien????!!!

LIDW.:

Misschien zien Hildebrand en Aernout iets
vanaf Vloerkleed Kamerbreed!
Wij hebben hier geen raam aan die kant
achter je!

(WIJST ACHTER BERTRAM)

(WEER WORDT ER GERAMMELD, IN KON-
STERNATIE OVERSNIJDEN NAAR:)

=====

scene 22-4.

CUT:

(HILDEBRAND EN AERNOUW OP VLOER-
KLEED KAMERBREED.
ACHTER-TUSSEN HUN IN STAAT EEN
VAATJE MET EEN TAP. BEIDEN HEBBEN
EEN TINNEN KROES OF ROEMER. ZE
KIJKEN OP DIT MOMENT NIET VOOR
ZICH UIT IN RICHTING POMPOEN, MAAR
HEBBEN ALLE AANDACHT BIJ HET VAT,
WAARUIT AERNOUW PROBEERT TE TAP-
PEN, TERWIJL HILDEBRAND GLAS BIJ
HOUDT.
ZE ZINGEN UIT VOLLE BORST, HILDE-
BRAND HET HARDST, TERWIJL AERNOUW
GIECHELIG HIER EN DAAR BIJVALT)

HILDEBRAND:

(+ AERNOUW HIER EN DAAR)

En we gaan nog niet naar huis

nog lange niet, nog lange niet ...

HILDEBRAND: (ALLEEN)
En we gaan nog niet naar huis, want m'n ...
(BREEKT AF)
Nou, Aernout, dat vaatje wijn hebben we
aardig keizer gemaakt.
Daar zit weinig meer in.
(BOERT BESCHEIDEN)

AERNOUT: (GRINNIKT)
Maar nnoeg genoeg hoor.
(HEEFT EIGEN GLAS OOK GEVULD)
En we gaan nog niet naar huis, want m'n
mo ... (HIER HEEFT HIJ ZICH TOASTEND
NAAR VOREN GEWEND EN HET WOORD
'MOEDER' STERFT OP ZIJN LIPPEN:)
mmmmmmmoeder ...

HILDEBRAND: (SCHENKT ZICHZELF GULZIG VERDER BIJ
ZIET DUS NOG NIET AERNOOTS GE-
ZICHT)
Jij sch ... schenkt altijd mm ... maar
halve glaasjes voor mij!
Dat is een vervelende gewoonte van jou.
Nou, proost. Haha. Allez.
(KIJKT OP, TOAST)
Op de goeie afl ...
(KIJKT VAN STARENDE AERNOUT
RICHTING POMPOEN)
Ohohohohooooooooooooo ...

=====

scene 22-5.

CUT:
DE POMPOEN. MUZIEK ca 8" MET SE-
RENE UITLOOP.

(ACHTER DE POMPOEN WORDT HET BEELD
GEVULD (CHROMAKEY) MET HET PLAATJE
VAN DE HULPBAND: FEE SNOERTJE,
DIE TRANSPARANT IS OPGEDOKEN IN
HET LUCHTRUIM MET VERGLIJDENE
WOLKENVELDEN EN NAAR POMPOEN
KIJKT EN ER KENNELIJK NET AL AAN
GESCHUD HEEFT, EN HET NU DE
SCHNITT IS NAAR KAMERBREED (OFF
SCREEN) KIJKT)

=====

scene 22-6.

INTERCUTTING:
(CU HILDEBRAND EN AERNOUT)

AERNOUT:
Ooooooh!!! (HILDEBRAND OMKLEMT HEM. DE WIJN
VLIEGT UIT GLAS BIJ ZIJN ZWAAIENDE
OMHELZING)

=====

scene 22-7.

(SNOERTJE SCHRIKT, GRIJNST ZENUW-
ACHTIG, LEGT VINGER OP LIPPEN ALS-
OF ZE WIL ZEGGEN: Ssssst, niet
verklappen en FADET.
DE LUCHT IS WEER EFFEN BLAUW.
MUZIEK IS SEREEN, STILTE-NA-
STORMKARAKTER ...)

=====

scene 22-8.

AERNOUT: (NA LANG STAREN, ZWAKJES ...)
Help.

HILDEBRAND:
Precies! Help!!!
(KIJKT IN GLAS LEEGT HET RESTJE
NAAST KAMERBREED)
Ik drink niet meer. Ik drink nooit meer.

AERNOUT:
Ik dacht ... ddat ...

HILDEBRAND:
Het komt van de wijn. Het komt allemaal alleen maar van het drinken.

AERNOUT:
Maar ik dacht, dat dat ...

HILDEBRAND:
We zijn dronken, we zijn allebei flink dronken, daarom zien we dingen ...

AERNOUT:
Maar zag jij dat net, dat dat iemand was, die wij ...

HILDEBRAND:
Precies.

AERNOUT:
Kwam dat jou ook bekend voor?

HILDEBRAND:
Het komt van de wijn.

AERNOUT: (ONNOZEL)
Maar zien we, als we dronken zijn, dan precies dezelfde rare dingen?

HILDEBRAND: (SLIKT ...)
We zijn preciés even dronken.

(AERNOUT WENDT WEINIG OVERTUIGEND HOOFD WEER AF. BEIDEN STAREN VOOR ZICH UIT)

=====

scene 22-9.

(FEE SNOER KOMT IN CU VAN ONDER UIT OFF SCREEN BEELD BINNEN. BOVEN BAL. ALSOF ZE ZICH OPRICHT. KAN INFADEN. (STANDSHOT KAMER - SNOER FADET BIJ))

TROETEL:
Wás het jouw pompoen?

(IN DEZE SCENE RUSTIG ROMMELEN ONWEER NU EN DAN. NADERT KENNELIJK)

SNOER:

Ja. Jaja.

TROETEL:

Waarom héb je hem dan niet? Je was veel te lang buiten en veel te lang groot! Als Nauta je heeft gezien.

SNOER:

Ik was er maar even.

TROETEL:

Maar waar is de pompoen dan nu? Je hebt hem niet!
Raak hem aan en hij wordt klein!!!

SNOER:

(KNIKT ZENUWACHTIG, BEAMEND ...)

Ik kon hem niet klein maken. Hij was vol.

TROETEL:

Elvenklets. Blaas je weer op. Je hebt de zang van de Pad gezongen, en nu blaas je je niet op?
Wat zijn dat voor fratsen voor een fee?
Hup, blaas je op en pak de pompoen terug!

SNOER:

Maar ...

TROETEL:

Maak hem klein.

SNOER:

Maar mens Bier en mensje Walg en ambtenaar Ogterop zitten erin. En alle kórte mensjes!

TROETEL:

Ach. Alles zit ook tegen. Zet ze op de grond, en laat ze lopen.
Maar pak de pompoen!

SNOER:

Ze zijn te ver van huis. En ze moeten door het moeras dan!
Lang en gevaarlijk!

TROETEL:

Aaaach. Niets heb ik aan jou!!! Je moest aan ons denken! Aan jezelf.
Altijd aan anderen eerst! Bah!
En ik heb geen macht.

SNOER:

Als ze thuis zijn, haal ik de pompoen bij hun weg. Dan zeg ik ...

(ZWAARDER ROMMELEN)

TROETEL:

(VINNIG AFKAPPEND)

Straks is te laat! Nu of nooit!

=====

scene 22-10.

BERTRAM:

Het was duidelijk iets, dat de pompoen stopte.
Tegenhield.

OGTEROP:

Een schudden was het! Een schokken, een
haperen ook! Maar ...
Het is onmogelijk, dat de pompoen hapert!
Tover hapert nooit! Tenzij! Mits niet!

BERTRAM:

Tenzij wat, ambtenaar Ogterop?

OGTEROP:

Tenzij er aan getornd wordt! Getornd! Aan
de kracht!

LIDW.:

Getornd ...

OGTEROP:

Maar wie tornt er nu aan de goede tover van
een fee?
Een fee heeft zelden vijanden. Fee Kerfstok
heeft ze misschien.
En fee Zink op de Maliebaan, die muggen
dresseert, maar niet petefee Troetel en pete-
fee Snoer, van wie deze pompoen is!
Brave goeie moeien, lieve zachte ...

BERTRAM:

Moet het dan niet iemand met enorme grote
toverkracht zijn, als ie de toverkracht
van fee Snoertje en Troetel ongedaan kan
maken? Als de pompoen ervan stopt?

OGTEROP:

Ongedaan maken? Stoppen? Bij Bam, mens Bertram!
Dat werd een klap!
De tover houdt deze pompoen zó groot! En
enkel de tover!
Als hij klein zou worden ...
(HUIVERT. SLUIT OGEN. LEGT DAN UIT:)
Als de pompoen stopt, dan stopt hij ook
met groot zijn!

LIDW.:

(SLAAT HAND VOOR MOND)

In de lucht!

BAREND OF MEISJE:

En zo hoog!

BERTRAM:

Dan zitten we knijp. Hij spat in kleine
sappige stukjes ...

BAREND:

En wij ook!

OGTEROP:

Ondenikbaar!

(ANGSTIG)

Niet? Ondenikbaar!

=====

(HET ONWEER IS NU DUIDELIJK TOEGE-
NOMEN EN ZEER DICHTBIJ. WE HOREN
REGEN KLETTEREN EN GIERENDE WIND ...
SNOER LOOPT PANIEKERIG TE PAKKEN)

scene 22-11.

TROETEL: (JAAGT SNOER OP)
Opschieten. Nauta zal je pakken, als ze je
vindt. Vlug, want ze strooit zout op je,
en dan ben je weg. Net als ik.
Heb je je staf? En vergeet mij niet!!!

SNOER: (PAKT TAS)
Jajaja.

TROETEL:
En heb je je biezen.

SNOER:
Ja, mijn biezen heb ik gepakt!
(BIEZEN MANDJE)

TROETEL:
Oh, was ik maar niet ...
(ZUCHT)

SNOER: (PREVELT RESUMEREND RONDZIEND)
Carabas zit in die karbies. En de bal van
oom Walpurgis, die zit dáárin ...

TROETEL: (NERVEUS)
En het Boek met Goede Wensen? Toe!

SNOER: (PUFT)
Ja. (GAART VERDER)

TROETEL: (RATELT)
En het feeën wiegeliedboek? En de Spinnewiel-
prikliederen? En ons boek met Bedankjes van
Volwassen Prinsen? Toe! Toe dan! Vlug!
Voordat Nauta je vindt!

SNOER: (PRUTTELT, BEPAKT EN BEZAKT)
Ik ben zo zwaar. Ik kan niet eens meer vliegen.

TROETEL: (ONTZET)
Je mág ook niet vliegen! Snoer! Nauta ziet
je, als je vliegt. Ze pakt je uit de lucht!

SNOER:
Ach, ik loop en ik vlieg. Hier loop ik, daar
vlieg ik eens. Stiekem. Laag, tussen de
bomen!

TROETEL;
Wat praat ik nog! Je doet maar! Iedereen
doet maar. En wij gaan er onderdoor!

SNOER:
Zo hoort het. En fee is een fee.

TROETEL:
Het is niet eerlijk. Het is onze pompoen.
In de pompoen was je misschien veilig ...

SNOER: (RUKT DEUR OPEN ... WIND GIERT
BINNEN, ONWEER ZEER LUID ...)
Een fee is een fee.

(ZE STAAT OOG IN OOG MET SCHEPEL
DE ELF)

scene 22-12.

CUT:
POMPOEN IN EFFEN GLIJDENDE LUCHT.

STEMMEN AERNOUT EN HILDEBRAND
VOICE OVER.

scene 22-13.

AERNOUT:
Het was een doorzichtige reuzin ... het
was wel een reuzin, maar een doorzichtige,
die de pompoen wou pakken ...

HILDEBRAND: (CUT: WE ZIEN KAMERBREED NU)
Een reuzin? Hahaha ... Nou dan hebben we
niet dezelfde gezien.
Wat ik zag, was veel groter!

AERNOUT:
Hela, wat doe je nou?
(HILDEBRAND WIL VAT OVER RAND
KWAKKEN)

HILDEBRAND:
We moeten op het goede mmmmmoment ophouden ...

BERTRAM: (OFF SCREEN)
Héééééééééé!!

AERNOUT:
Da's Bertram.
(KNIKT BENEPEN. HILDEBRAND HOUDT
VAN SCHUIN BOVEN RAND.

scene 22-14.

CUT:
RAAM POMPOEN VAN BUITEN.
LEUNT BUITEN EN KONVERSEERT MET
OFF SCREEN HILDEBRAND EN AERNOUT.

BERTRAM:
Hebben jullie wat gezien????!!!!
Hebben jullie iets zien schudden???

scene 22-15.

CUT:
HILDEBRAND EN AERNOUT. HILDEBRAND
LAAT VAK ZAKKEN TERWIJL HIJ AER-
NOUT AANKIJKT.

HILDEBRAND:
Iets zien schudden ... Ik zie jôu schudden.

AERNOUT: (SLIKT EN ROEPT ONNOZEL TERUG NAAR
BERTRAM)
Eh ... ahummm ... Schudden? H ... Hoezo???

scene 22-16.

CUT:
RAAM POMPOEN.

BERTRAM: (GRIMMIG OMLIJKEND NAAR LIDW. EN KINDEREN BINNEN)
Hoezo, vraag het uilskuiken.
(KWAAD WEER NAAR BUITEN KIJKEND)
Ik vraag, of jullie iets gezien hebben!
Wat niet deugt! Wat niet gewoon is, dus!
Iets onregelmatigs! Achter ons.
Achter onze ruggen om, dus!
(ZACHT, TUSSEN TANDEN, NIET HOORBAAR VOOR HILDEBRAND EN AERNOUT)
Ik weet niet, of jullie me begrijpen ...

=====

scene 22-17.

CUT:
HILDEBRAND EN AERNOUT.

HILDEBRAND: (TEGEN AERNOUT)
Iets onregelmatigs ...
(SCHRIL)
Dat zou je wel kunnen zeggen, ja. Haha!

AERNOUT: (DOM)
Ja, maar we waren toch dronken?

HILDEBRAND:
Da's waar. Dat gaat hun niks aan.
(ROEPT)
Eh ... nnneeeeeheeee ... nee hoor!

BERTRAM: (OFF SCREEN)
Zeker?

AERNOUT: (LUID BIJVALLEND NU)
Neeheeee ...

HILDEBRAND: (LUCHTIG)
Vlieg maar door! Vlieg maar door ...

(AERNOUT WUIFT OOK)

=====

scene 22-18.

CUT:
(BERTRAM TREKT HOOFD BINNEN, ZUCHTEND, MET MISMOEDIGE GRIMAS)

LIDW.:
Niks?

BERTRAM:
Als je eens had gedacht, dat we aan die twee wat hadden! ... Nou. Vooruit maar weer.
Barend, klem je handen om dat stuur.
Er is kennelijk iets mis met de pompoen zelf.

CUT:
INTERIEUR POMPOEN.

OGTEROP:

Met de pompoen zelf? Dit is een eersteklas
pompoen, mens Bertram! Bij Bam!
Tover van de hoogste plank!
De feeën Snoertje en Troetel hebben het
allemaal geërfd - uh - georven van hun oom
Walpurgis. Een fee van faam!

LIDW.:

Een oom die fee is? Een man?

(OGTEROP KIJKT HAAR MAAR EENS
VERBAASD AAN)

BERTRAM:

Nou hoe dan ook, we gaan maar braaf verder.
Hierboven kunnen we toch weinig beginnen.
Thuis zien we wel verder.
Aan de begane grond.

scene 22-19.

(SCHEPEL DE ELF KOMT HUIS VAN
SNOER GRINNIKEND BINNEN.
HIJ LOOPT DRIEMAAL OM DE TAFEL IN
EEN KRINGETJE)

STEM TROETEL:

Schepel de elf, wat doe je hier? Ga weg.
Snoer vertrekt!

SCHEPEL: (ZINGT LIEDJE: Driemaal om de tafel)
Hihihi - driemaal om de tafel

driemaal eromheen

pluk aan de linkeroorlel

klap - op het rechterbeen

driemaal om de tafel ...

(SNOER IS ONRUSTIG UIT DEUROOPENING
TERUGGEKOMEN. DEUR GESLOTEN)

SNOER:

Wat kom je doen, Schepel, de malende elf?
Ik heb geen tijd voor je.

SCHEPEL:

Geen tijd! Hihihi. Straks heb je alle tijd
van de wereld. In een fles! Haha! In een
fles!

TROETEL:

Stuur hem weg, Snoer. Je hebt geen tijd voor
elven. En zeker niet voor elven die malen.

SNOER:

(ZET MANHAFTIG TAS NEER. WIJST,
FLINK:)

Daar is de deur, Schepel!

SCHEPEL:

Daar is de deur, ja. Hihi, en daar de stoel.
En daar de tafel.

(ZINGT)

Driemaal om de tafel, driemaal eromheen.

(BEGINT WEER ROND TE DRAVEN, MAAR
SNOER VAT HEM MET KRACHTIGE HAND)

SNOER:

Wat kom je doen?

SCHEPEL:

Raden, raden, raden!

TROETEL:

Begin niet met hem te raden, Snoer. Alle-
maal koren op zijn molen.

SCHEPEL:

Het antwoord is makkelijk.

SNOER:

Heb je een boodschap.

SCHEPEL:

(KRAAIT)

Geraden!

SNOER:
Van wie?

SCHEPEL:
Haar mond schuimt, haar ogen zijn zout!

SNOER:
Nauta!!!

SCHEPEL:
Geraden!

TROETEL:
Wat is de boodschap?
(JAMMERT)
Oh, ik wist het wel, dat je te lang gewacht
hebt, Snoer. Ze weet je te vinden.

SCHEPEL:
De boodschap is:

waarheen je ook rent
(KLAPT BOVEN HOOFD)

en wie je ook kent
(KLAPT)

hoe dik ook zijn muur
(KLAPT)

hoe heet ook het vuur
(KLAPT)

of 't hagelt of 't sneeuwt
(KLAPT)

hoe hard je ook schreeuwt
(KLAPT)

hoe ver je ook vlucht
(KLAPT)

hoe hoog in de lucht
(KLAPT)

hoe diep je ook kruipt

SNOER: (BOOS)
Schiet op!

SCHEPEL: (SCHATERT)
Hoe zacht je ook sluipt
(KLAPT)

hoe stil - hoe snel ...
(KLAPT HARD)

Ik vind je wel

TROETEL: (JAMMERT)
Oh. Zie je wel.

SNOER: (HERHAALT)
... Ik ... vind ... je wel ... Wie?

SCHEPEL:
Wie? Hahahahaha ... Nauta!

=====

scene 22-20.

KIND: (UIT RAAMPJE TUREND)
Ware we maar thuis ... Ik hou niet van
vliegen in een pompoen, die niet deugt.

KIND 2:
Ja, we zitten wel hoog.

=====

scene 22-21.

AERNOUT: (OP KAMERBREED. DE LUCHT IS GRIJ-
ZER)

Ik zal blij zijn, als we beneden zijn.
Het wordt opeens ook knap koud ... Hierboven.
Mag ik nog een slokje ...

HILDEBRAND: (KLEMT VAT OP BUIK)
Geen denken aan. Alcohol, dat voert je ten
gronde.

AERNOUT:
Zát ik maar aan de grond.

=====

(DE LUCHT IS GRIJS GEWORDEN)

scene 22-22.

LIEDJE: DE BOVENSTE BESTE BEGANE GROND.

BAREND: 't is prettig, wanneer een pompoen je brengt

BERTRAM: als je vliegend tapijt door de wolken zwenkt

OGTEROP: 't is stukken goedkoper dan menigeen denkt
ik zélf ben van vliegen weg

LIDW.: zo'n grote lap zee is een toer per boot!

KIND: maar ik krijg aan vliegen een broertje dood

(KLEED KOMT IN RAAM INZWEVEN)

AERNOUT: je schiet vlugger op dan je vroeger opschoot

HILDEBRAND: maar wat nu te doen bij pech?
(parl.)

ALLEN: niets is zo veilig en niets zo gezond
als de bovenste beste begane grond!

HILDEBRAND: ik zou d'r best tien stappen bij willen doen
met een sappige kluit boerenklei aan m'n
schoen!

AERNOUT: ik zie in je ogen blinkt nu al een traan
als je denkt aan die tijd van het vallen en
staan
(of) wanneer ik bij jou in herinnering roep
(sentimenteel) de vijg op de weg en de hoop op de stoep!

ALLEN: niets is zo veilig en niets zo gezond
als de bovenste beste begane grond!
waar je toekomst ligt en je wiegie stónd

...

lala laaaaaa
lala laaaaaa
lala laaaaaa

HILDEBRAND: het leven is vallen en opstaan
en als je dat weet: O.K.!
(BENAUWD OMLAAG KIJKEND)
maar als het zo ver van de grond is
dan valt het wat minder mee!

ALLEN: niets is zo veilig en niets zo gezond
als de bovenste beste begane grond

HILDEBRAND: een mens heeft geen vleugels - ook niet voor
de sier!

AERNOUT: een mens kán niet vliegen dus wat doet ie
hier!

OGTEROP: de voet zoekt naar steun, op de tast, opt
(docerend evt. gevoel!
parl.) en de billenpartij is bestemd voor de stoel!

ook liggen wij nu en dan gaarne - languit!
heerlijk wanneer men op vastigheid stuit!

ALLEN: niets is zo veilig en niets zo gezond
als de bovenste beste begane grond
waar je toekomst ligt en je wiegie stond!

lala laaaaaa
lala laaaaaa
lala laaaaaa
lala laaaaaa

HILDEBRAND: het leven is hollen en stilstaan (o zo)
(parl.) vliegen wordt nergens genoemd

AERNOUT: 't is leuk omt 'n keer te proberen
je sterreft natuurlijk beroemd! !

lala laaaaaa
lala laaaaaa
lala laaaaaa
lala laaaaaa

BERTRAM: het wiel was een aardige vinding

LIDW.: hoewel het bij tijden wel brak

HILDEBRAND: de slee en de schaats ... niets op tegen!

AERNOUT+HILDEBR.: al bestaat... de wak
nee!

ALLEN: niets is zo veilig en niets zo gezond
(coda. hier als de bovenste beste begane grond
overgaan naar waar je toekomst ligt en je wiegie stond
beeld volgende niets is zo veilig en niets zo gezond
scene) als de bovenste beste begane grond
waar je toekomst ligt en je wiegie stond
DAARDOORHEEN lalalalalalala

=====

scene 22-23.

(DE CODA VAN LIED KLINKT DOOR GE-
LUIDEN VAN ZWAAR NOODWEER HEEN,
TERWIJL SNOER OP DE 'VEILIGE BEGA-
NE GROND' WAT WANKELEND IN DE WIND?
BELADEN MET KARBIEZEN EN TASSEN EN
MANDJES VLUCHT.

ZE RENT NIET, ZE WEET TOCH, DAT
ER GEEN ZINNIGE MANIER VAN VLUCHTEN
OVER IS.

NAUTA VINDT HAAR VROEG OF LAAT.
WE ZIEN HAAR OP HET MOMENT, DAT ZE
EEN BRUGGETJE ZAL OPWANDELEN.
WEERLICHT LICHT HAAR GEZICHT OP.
ZE TREKT EEN OMSLAGDOEK OM ZICH
HEEN ... (ZWART)

WE HOREN KRAKEN PLANKIER BRUG,
HOOG ZINGEN WIND, WEEKLAGEN ...)

TROETELS STEM:

Loop door, Snoer. De grond is heet onder je
voeten.

En Bambergen is nog ver. Zonder pompoen.

SNOER:

Maar kan ik niet vliegen? Dat gaat zoveel
vlugger.

TROETEL: (SCHEL)

Neeee. Gevaaaaaarlijk. Nauta ziet je, als je
in de lucht bent.

Rustig. Te voet. Schuifelen. Als een oude
gnoom. Ik ben bij je.

SNOER:

Ja, daar heb ik wat aan.

(ZE HAAST ZICH BRUGGETJE OP ...)

Dat ik jou bij me heb ...

(ROMMELEN, DREIGEND)

SNOER:

(STAAT STIL, KIJKT ROND)

Nauta ... Ben jij daar, Nauta?

TROETEL:

Loop!

SNOER:

Stil ... Nauta?

(LUISTERT)

(EEN ZEER ABRUPT DONDEREN EN WEER-
LICHT. ZE PAKT VERSCHRIKT NEERGE-
ZETTE BAGAGE OP EN HAAST ZICH BRUG-
GETJE AF EN VERDWIJNT ...)

=====

scene 22-24.

(BERTRAM HEEFT POMPOEN (KLEINE)
ONDER ARM)

CUT:

(TERWIJL WE BUITEN ZACHT NOODWEER-
EFFEKTEN HOREN, ZIEN WE EEN KAS-
TEELRUIMTE VAN BAMBERGEN, AANSLUI-
TEND OP PORTES BRISÉES NAAR TROON-
ZAAL.

DE HAMELAARS ZIJN GEARRIVEERD
SOMMIGE KINDEREN GEVEN NATTE MANTEL-
TJES AAN BELEEFDE LAKEIEN.

LIDW. HEEFT HAAR HAREN GESCHIKT
EN GEKAMD BIJ SPIEGEL EN ANDERE
LAKEIEN DRAGEN BAGAGE DIE ER NOG
MOCHT STAAN WEG.

OGTEROP GEEFT NET ZIJN MANTEL AAN
LAKEI MEE EN KRIJGT EEN ROEMER
WARM DAMPENDE PUNCH.

ZAKT HANDENWRIJVEND TEGENOVER
BERTRAM IN ZETEL. BERTRAM HEEFT OOK
GLAS ... ALLE KINDEREN SLURPEN AAN
TINNEN BEKERTJES PUNCH. NATTE HAREN)

OGTEROP:

Haha! Ziezo. En meteen een warme punch bij
het binnenkomen. Geen probleem, geen enkel
probleem, geen enkele troebel meer op onze
weg!

Wij zijn weer thuis! Wèl thuis!

(KIJKT VOLDAAN ROND)

Wèl thuis zijn wij! Een warm paleis, een
knappend haardvuur, wie weet na de maaltijd
een weinig muziek.

Ja, wie had kunnen denken, dat het vlak
voor onze aankomst nog zulk noodweer in deze
omgeving zou geven!

Bij Bam, wat een storm! Wat een vloed!

Wat een wind! Na het maal bekijken wij de
pompoen.

(DE DEUREN ZIJN ERGENS OPENGEGAAN
EN HILDEBRAND EN AERNOUT WANKELEN
DOORNAT BINNEN ONDER GEWICHT OP-
GEROLD KAMERBRED.
KINDEREN JUICHEN)

HILDEBRAND: (AANSLUITEND OP OGTEROPS WOORDEN
DIE HIJ NET HOORDE)

En wat een regen! Opzij! Opzij! Hallo!

AERNOUT:

Wij zijn nat! Jullie zaten mooi droog in de
pompelmoes en ...

OGTEROP:

Twee glazen warme punch voor mens Brom en
mens Koffij.

BERTRAM: (IS OPGESTAAN)

Niet nodig. Ze klotsen al van de drank.
Daarom wilden jullie toch zo graag apart
vliegen?

AERNOUT:

We klotsen van de regen!

HILDEBRAND: (KRIJGT PUNCH NET)
Die opmerking hebben wij niet gehoord!
Proost, Aernout!

OGTEROP: (KLAPT IN HANDEN)
Voor mens Bron en mens Koffij een warm vuur
en water in de koninklijke tobben.
Korrekt! Een goed idee!

(LAKEIEN SCHIETEN AL WEG)
Het zijn de tobben van Hare Hoogheid. Hare
Hoogheid de koningin komt eerst over enkele
dagen terug naar huis.
Zij zal het alleszins goedkeuren, dat ik
U haar tobben vanavond afsta, voor een ver-
kwikkend bad.
En plaats de pompoen in de troonzaal ...
Wij praten er stráks over.

HILDEBRAND:
Een bad? Eh ... Oh, nee, dat hoeft niet hoor.

AERNOUT:
Wij zijn al nat, hoor.

(IEDEREEN LACHT, TERWIJL HOOFD-
LAKEI EEN UITNODIGEND GEBAAR MAAKT)

LIDW.:
Ga nou maar mee. Dat is heel goed.

(ALLE KINDEREN GAAN OOK)

BERTRAM:
Ja, wat een belachelijke hoge gloedgolven,
ambtenaar Ogterop.
Toen we ongeveer zo hoog als het paleis
vlogen, nou net, raakte het water de onder-
kant van de pompoen.

OGTEROP:
Korrekt, bij Bam! Wat een vloed! Ja.

LIDW.:
Is zoiets wel normaal? Zo'n hoge vloed?

OGTEROP: (WENDT ZICH NAAR HAAR)
Normaal? Ik begrijp Uw vraag niet.

BERTRAM:
Of het méér voorkomt.

OGTEROP:
Ha. Meer! Vaker! Nee, sinds Marriman bij-
voorbeeld hebben wij zo'n vloed niet gehad!

BERTRAM:
Marriman.

OGTEROP:
Marriman de meerman. Meerman Marriman.
Van het meerminnenstrand op het Wad Blief.

BERTRAM:
Meermin, ah ...

OGTEROP: (KORRIGEREND)
Meerman. Marriman de meerman. Geleerde waterman. Een verwant van Walter de Waternix en zijn familie.
Ach, nixen en meerminnen, U begrijpt dat ...

BERTRAM: (KNIKT)
Eén pot nat.

LIDW.:
Zeemeerminnen ... eh ... zeemeer mannen ...
Zorgen die voor zulke enorme hoge golven bij de kust?

OGTEROP:
Paleishoog. Maar zelden. Niet vaak. Jaren geleden dus eens. Toen Marriman zo spatte. Meerminnen zijn brave borsten.
Nooit in troebel water verkerend, houden zich ook nooit op bij het schuim ...
Verheffen zich zelden. Maar zij hebben het weer in de hand ... nogal.

BERTRAM:
En ... vanavond ...

OGTEROP:
Korrekt. Verbazingwekkend. Donders hoog!
Zo hoog was het jaren niet. Sinds Marriman dus.

BERTRAM: (SCHRAAPT KEEL)
Waarom eh ... was die meerman Marriman toen kwaad?

OGTEROP: (LAKEIEN ZIJN NET BINNENGETREDEN MET EEN TEILTJE. HOOFDLAKEI LEIDT MANIFESTATIE EN KLAPT IN HANDEN ALS BIJ EEN SOORT PROTOCOL)
Kwaad? (WORDT AFGELEID)
Pardon? Wie is er kwaad?

LIDW.:
Nou, Marriman was jaren geleden toch kwaad?
Al die hoge golven die hij toch spatte, zei U?

OGTEROP: (LAKEIEN HEBBEN TEIL BIJ HEM NEERGEZET EN TREKKEN OGTEROPS SCHOENEN UIT, WAT HEM NOGAL AFLEIDT)
Ha, nee, oh! Ik begrijp het! Dat is een misverstand! Inkorrekt!
Meerman Marriman was blij toen.

BERTRAM EN LIDW.:
Blij ...

OGTEROP: (KNIKT)
Verheugd. Vrolijk. Vergenoegd.
(ZE KIJKEN NOG STEEDS VERBAASD)
Zijn dochter was geboren. Heugelijk.
(DE LAKEIEN PLAATSEN ZIJN VOETEN PLECHTIG IN TEILTJE, ONDER TOEZIEND OOG OPPERLAKEI. ER IS EEN GOUDEN KROONTJE OP HET TEILTJE AFGEBEELD)

Nimf Nauta!

(OGTEROP ZIET BLIKKEN VAN LIDW.
EN BERTRAM)

Ha ... De traditionele teilwassing. Bij terugkeer in het koninklijk paleis, leidt men de hoofdrijksveiligheidsdienaar naar een zetel en plaatst zijne voeten in de koninklijke teil en begiet zet met waa ... waaaaaaa...

(SLIKT VAN SCHRIK NA STRAAL WARM WATER GEVOELD TE HEBBEN. GLIM-LACHT DAN WEER ...)

warm water (SLIKT) weldadig ... korrekt ...
weldadig ... aan de voeten.

(KIJKT PERPLEXE BERTRAM EN LIDW.
AAN DIE BIJ HEM ZITTEN)

Traditioneel ...

(DE OPPERLAKEI KOMT NAAR VOREN
EN BUIGT ZICH BIJ OGTEROPS OOR.
OGTEROP RIJST IN TEILTJE OVEREIND)

OGTEROP:

Bij Bam! (VER ONWEER)

LIDW.:

Is er iets, ambtenaar Ogterop? Kunnen wij iets ...

OGTEROP:

(WAT HULPELOOS)
Mmm. Ja. Er is een dief in de troonzaal.
(OVERDENKT ZELF DE INHOUD VAN
DEZE MEDEDELING PERPLEX EVEN ...)

Hij steelt ...

LIDW.+BERTRAM:

Steelt ...

(LAKEI KORRIGEERT FLUISTEREND
IETS, STRAK EN EMOTIE-LOOS)

OGTEROP:

Zij. Zij steelt.

LIDW.:

Nu??? Maar wat???

OGTEROP:

De pompoen ... eh ... die daar staat.
Thans. Nu.

=====

scene 22-25.

(KINDEREN HANGEN KLEREN VAN BRUI-
LOFT TERUG UIT KOFFERS IN DE KAS-
TEN VAN EEN KLEIN VERTREKJE IN
KASTEEL (BIJV. BIJ HEMELBED)).

ONWEER ROMMELT.

MEISJE: (ZUCHT)
Zonde, dat de bruiloft voorbij is.
Altijd maar één dag.

MEISJE 2:
Eerst dacht ik, oh, wat zijn wij sjiek,
maar ...
Ik vond dat we er gewoon uitzagen naast
prinses Madelein.

MEISJE 3:
Ja maar dat is natuurl ...

(EEN ANDER MEISJE GILT. ZE KIJKT
NAAR RAAM ... DE ANDEREN KIJKEN
HAAR VERSCHRIKT AAN)

MEISJE 3:
Wat is er? Wat was er?

MEISJE 4:
Ik dacht dat ik iets ...
Bij het raam ...

(MEISJES KIJKEN WAT ONGELOVIG VAN
HAAR NAAR RAAM.
ER BEWEGEN WAT TAKKEN VAN KLIMOP
BUITEN, TERWIJL WE ZACHT ROMMELEN
HOREN EN WEERLICHT IN DE NACHT)

MEISJE 1: (VOICE OVER, BIJ DIT SHOT)
Niks.

MEISJE 2:
Onweer ...

(INSTEMMEND GEMOMPEL)

=====

scene 22-26.

(TWEЕ HOGE HOUTEN SAUNAKUIPEN (BESTAAND) WAARIN HILDEBRAND EN AERNOUT ZITTEN. DE CAMERA STAAT ZEER LAAG. WE ZIEN TERNAUWERNOOD HUN VERONTWAARDIGDE HOOFDEN ER BOVENUIT (DE TOBBEN KUNNEN OP VERHOGING INDIEN NODIG) OOK OP DE TOBBEN STAAT EEN KROONTJE EN EEN BLAZOEN WAARIN OP DE KIJK VAN HILDEBRAND: EEN REINE GEEST EN OP DIE VAN AERNOUT: EEN REIN LICHAAM. WE HOREN HET ONWEER BUITEN. ACHTER HILDEBRAND, IS EEN VENSTER, DAT TIJDENS DIALOOG IN BEELD KOMT, NA SCHRIK AERNOUT ...)

HILDEBRAND:

Ik vind die lakeien langzamerhand knap brutaal worden.
Dat wij hier een tijdje mee in de keuken hebben geholpen, dat wil nog niet zeggen, dat ze ons in bad kunnen stoppen, als wij dat niet willen!

AERNOUT:

Baden als het bliksemt, dat is nog gevaarlijk ook, zei mijn moeder.
Baden als het bliksemt.
(KRIMPT VAN DONDRSLAGJE)

HILDEBRAND: (STREKT ARM MET SPONS BOVEN HOOFD)
Zindelijkheid moet je ook niet overdrijven.
Eenmaal in de veertien dagen met een schoon nat lapje ... wat is er? Wat kijk je nou?
Is er iets met mijn spons?
(AERNOUT KIJKT OVER ZIJN HOOFD TRILLENDE VAN SCHRIK, WIJST SIDDEREND. TOEVALLIG OOK RICHTING SPONS)

AERNOUT:

D'r kijkt iemand ...

HILDEBRAND:

Hmm?

AERNOUT:

D'r kijkt iemand naar binnen ... Door het raam.

HILDEBRAND: (WENDT ZICH KWAAD RICHTING RAAM)
Door het raam? Zijn ze nou helemaal be- ...
whahahahahahaaaaaaa!
(SCHRIKT ONTZETTEND)

=====

scene 22-27.

CUT:
IEM.REUSACHTIG, NIEUWSGIERIG OOK KIJKT DOOR RAAM BINNEN.

=====

scene 22-28.

OGTEROP: (UIT TEIL, WAARIN HIJ BLIJFT
STAAN)

Kijkt U, wie de dievegge is, mens Bertram.
Ik sla niet gaarne een goede traditie over
dus ...

CUT:

(WE ZIEN BERTRAM VOORZICHTIG MET
LIDW. BIJ PORTES-BRISÉES, KLAAR
OM BINNEN TE GAAN, TUURT DOOR
SLEUTELGAT)

Waarschuwt U mij als ik te hulp moet komen.
Dan breek ik alsnog met...

(STOPT)

(BERTRAM WENKT. DEUR OP KIER.
LIDW. NA BLIK BINNEN, KIJKT)

OGTEROP:

Ahum ... Wie ... is het, wie is het mens ...

CUT:

(BERTRAM LEGT VINGER OP MOND)

CUT:

(DOOR KIER ZIEN WE EERST FEE
SNOERS RUG. ZIJ LAADT POMPOEN
IN KARBIES)

CUT:

(CU STEM TROETEL ERGENS GEDEMP
UIT TAS CU TAS)

STEM TROETEL:

Toe dan, vlug, want ze moeten je niet zien.
Niemand moet je zien. Vriend noch vijand.

SNOER: (PUFT)

STEM BERTRAM:

Goedenavond, fee Snoertje!

(HEVIG VERSCHRIKT KOMT SNOER OVER-
EIND. BERTRAM LOOPT NAAR EEN
OPEN, KLAPPEREND RAAM EN SLUIT
HET)

LIDW.:

Lieve fee Snoer! Wat aardig om U te zien.

SNOER: (LAAT VAN SCHRIK, KAT UIT KAR-
Ik ... BIES GLIPPEN)

Carabas, blijf hier, Carabas!

BERTRAM: (DROOG)

U haalt de pompoen.

SNOER: (SCHULDIG)

Eh ja.

LIDW.:

We hebben U allemaal gemist. O de bruiloft.
En petemoei Troetel ook!

STEM TROETEL:
Stil!!!! (SCHRIL)

SNOER:
Sssssttt!

LIDW.:
Is er iets? Is er iets niet goed?
(KIJKT ROND NA HOREN STEM TROETEL)

OGTEROP: (OP ACHTERGROND, DOOR DEUREN, IN
TEIL)
Fee Snoer! Bij Bam! Vergeef mij mijn tradi-
tie!

SNOER:
SSSSTTTTTTT!!!!

OGTEROP:
U treft mij midden tijdens het moment van de
teilmassing, haha.
Een thuiskomen heeft altijd wat voeten in
de aarde.

SNOER:
Niet mijn naam zeggen. Niet de naam. Elke
muur heeft een oor!
Zij hoort het, als zij luistert!
Carabas, kom hier, ze trappen op je staart.

LIDW.:
Waar is fee Troetel, fee Sn ...

SNOER: (TROETEL ROEPT neeeeeeeee!!!)
(SNOER STAMPVOET EN SIST)
Niet mijn naam! En als zij Carabas ziet!

BERTRAM: (GEDEMPT OOK)
Wie mag Uw naam niet horen, fee Snoertje?

CUT:

OGTEROP: (ZEER LUID VAN AFSTAND)
Ik hoor U niet duidelijk, fee Snoertje.

BERTRAM+LIDW.+SNOER:
(IN KOOR ALS DOOR ADDER GEBETEN)
Ssssst. Niet haar naam.

OGTEROP: (VERBIJSTERD)
Mijn excuses ... De lakeien zijn betrouwbaar.
Brave borsten beiden.

LIDW.:
Wat is er allemaal aan de hand, fee Snoertje.
En waar is fee Troetel?

(SNOER PAKT IN TAS. IS EVEN OP RUG,
ALS ZE FLES TEVOORSCHIJN HAALT.
BERTRAM EN LIDW. GAAN ACHTERUIT.
LIDW. SLAAT HAND VOOR MOND ...)

=====

scene 22-29.

CUT:
SNOER: (CU)
Troetel is hier ...

CUT:
(DE FLES IN HAAR HAND ...
IN HAND BESCHAAMD HOOFD BUIGEND ...
TROETEL ...)

STEM LIDW.:
Fee Troetel!

=====

(OVER CU TROETEL IN FLES START
EINDLEADER)

scene 22-30.

BERTRAM+LIDW.: kunt U ons de weg naar Hamelen vertellen,
mijnheer?

BERTRAM+KOOR: de weg naar Hamelen

KINDEREN: kunt U ons de weg naar Hamelen vertellen,
mijnheer?

BERTRAM+KOOR: een weg naar Hamelen

HILDEBRAND: de kortste weg erheen en vlug!

AERNOUT: zo langzaam wil nou wel iedereen terug!

ALLEN: kunt U ons de weg naar Hamelen vertellen,
mijnheer?

Hamelen ...
Hamelen ...

TERUGFADEN NA TWEEDE HAMELE NAAR
DIRECT SOUND.

=====

scene 22-31.

BIJ REGELS HILDEBRAND EN AERNOUT
ZAGEN WE AERNOUT AL MET DOEK OM
NAAST DE TOBBE, EN SIDDEREND NAAR
BUITEN SCHUIFELEND, TERWIJL HILDE-
BRAND MET AFGRIJZEN NAAR VENSTER
(OFF SCREEN) STAART EN 'WEG, WEG'
GEBAART ...
AERNOUT VERSCHIJNT MET HANDDOEK
OM LENDENEN OP GANG. KINDEREN VER-
LATEN KAMERTJES EN SNELLEN VAN
HEINDE EN VER TOE)

AERNOUT:
Heeeeellllp ... heeeeelp!!!

HILDEBRAND: (BINNEN UIT BADKAMER KOMT HILDE-
BRANDS PIEPENDE STEM)
Helllp Aernout! Ga weg, ga weg! Aernout!
Heeeeellllpp!!!

AERNOUT: (NAAR BINNEN ROEPEND)
Er komt hulp ...
(BRULT IN GANG OVER KINDEREN HEEN)
Bertraaaaaammmmmmm.
Ik roep ... Hellllpp!!! Heeeeelp!!! Hilde-
brand in nood!
Hellp Hildebrand in bad! Heeeeelp!

BAREND:
Wat sta je te gillen, Aernout?

AERNOUT:
Hildebrand zit in bad! Heelp, niet naar bin-
nen. (MEISJE TEGENHOUDEND)
Hildebrand zit in bad. Eh ... In nood.
In bad.

MEISJE:
Maar hij roept om hulp!

(WE HOREN HILDEBRAND: Bertraaaaaam
hellpp!!!!)

AERNOUT:
Ja nou en of. Groot gelijk. Ik ook! Hellp
heeeeelp!

BAREND: (WIL LANGS AERNOUT BINNEN)
Wat is er dan?
(BOOS OMDAT HIJ WORDT TEGEBN GE-
HOUDEN)
Wat heeft ie dan?

AERNOUT:
Hij heeft niks. Iets heeft hém!
Heeeeelp!

ZANG: Kunt U mij de weg naar Hamelen vertel-
len, meneeeeeeeeeeeeer.

TOUCHE.

STEM LIDW.:
Volgende week:
TITEL SPRINGT IN
Zout op een fee.